

у не зосередженості, знервованості, бажанні усамітнитись для прийняття наркотичної речовини); підвищена зарозумілість, пихатість, підозрілість,сторожкість, недовірливість, почуття тривоги, параноя, неадекватність емоційних реакцій, наприклад: безпричинний сміх;

- **загальні психофізіологічні ознаки:** підвищений (надмірний) апетит; безсоння чи гіперсомнія; незвичайні чи неприємні сновидіння, ейфорія, делірій, галюцинації, маячення, гіперактивність, епілептичні напади, підвищена пітливість, шум у вухах.

Отже, працівникам, які виконують службові обов'язки по роботі з особовим складом, а також особам які здійснюють професійно-психофізіологічний відбір на роботу в ОВС та навчання у вищих навчальних закладах МВС України повинні бути добре обізнаними в даній галузі для об'єктивного та якісного відбору кадрів.

Марченко В.І.

курсант 41 групи ФПФПМГБ

ННПФМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

науковий співробітник наукової

лабораторії з проблем кадрового

забезпечення діяльності ОВС

ННПФМГБВВ НАВС

кандидат юридичних наук

Галусян О.А.

НЕГАТИВНИЙ ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВПЛИВ НА ПРАЦІВНИКІВ МІЛІЦІЇ ПІД ЧАС ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ

Актуальність дослідження, полягає в тому, що через специфіку діяльності працівники міліції постійно мають справу з різноманітними формами зіткнення позицій, думок, поглядів чи дій суб'єктів правових відносин. Однією з особливостей діяльності працівників міліції є здійснення на них негативного психологічного впливу різними особами.

Проблема психологічного впливу має важливе та специфічне значення в професійній діяльності працівників міліції. Цьому питанню приділяли увагу такі науковці як В.Г. Андросюк, І.Є. Биховський, Л.І. Казміренко, В.О. Коновалова, М.В. Костицький, В.С. Медведєв, М.П. Хайдуков, Г.О. Юхновець та ін.

Проте проблема здійснення негативного психологічного впливу на працівників міліції під час професійного спілкування з різними категоріями осіб залишилася майже недослідженою. Донині не розроблено науково обґрунтованих рекомендацій щодо розв'язання цієї, не мало важливої, проблеми. Таким чином, сутність досліджуваної проблеми полягає в тому, щоб визначити специфіку негативного впливу на працівників міліції.

Отже, негативний психологічний вплив – це такий вид психологічного впливу, який спрямований на працівника міліції та націлений на зміну напрямку його активності. Він може бути непомічений працівником міліції та призводити до актуалізації у нього намірів, які не збігаються з цілями й мотивами його професійної діяльності.

Негативний психологічний вплив здійснюється на конкретні сфери психіки працівника міліції:

- потребнісно-мотиваційну (переконання, ціннісні орієнтації, бажання, інтереси);
- інтелектуально-пізнавальну (відчуття, сприймання, уявлення, пам'ять та мислення);
- емоційно-вольову сферу (емоції, почуття, настрої, вольові процеси);
- комунікативно-поведінкову (зміст та особливості спілкування, взаємодії, взаємостосунки, міжособистісне сприйняття).

Якщо негативний психологічний вплив спрямований на потребнісно-мотиваційну сферу працівника міліції, то його результати відображаються, у першу чергу, на спрямованості та силі спонукань.

Коли предметом впливу є емоційна сфера психіки, то це відображається на внутрішніх переживаннях, а також на міжособистісних стосунках.

Якщо вплив здійснюється на обидві названі сфери, це дозволяє впливати на вольову сферу працівника міліції і таким чином управляти його поведінкою.

Вплив на комунікативну сферу дозволяє створити соціально-психологічний дискомфорт, змусити працівника міліції до співробітництва або конфлікту з оточуючими.

Впливу на інтелектуально-пізнавальну сферу працівника міліції змінює його уявлення, характер сприйняття нової інформації та, в результаті, змінюється його картина світу.

Основними прийомами негативного психологічного впливу є:

- повідомлення неправдивої інформації або її приховування;
- маніпулювання почуттям жалості;
- маніпулювання невпевненістю працівника міліції у собі;
- маніпулювання почуттям страху;
- використання лестоців.

Основними причинами здійснення негативного психологічного впливу на працівників міліції під час професійного спілкування з різними категоріями осіб є:

- вплив на них з боку зацікавлених осіб (умовляння, підкуп, шантаж та ін.);
- нездоровий стан психіки;
- зацікавленість у результаті справи;
- уникнення участі у кримінальному процесі;

– небажання допомагати правоохоронним органам у встановленні істини у зв'язку з негативним відношенням до їх роботи або конкретних співробітників.

– ухилення від відповідальності та відшкодування нанесеної шкоди;

– пом'якшення покарання та збереження отримане злочинним шляхом майно та інші блага.

Працівнику міліції не завжди вдається своєчасно встановити факт негативного психологічного впливу, особливо коли здійснюється прихований вплив. Це, у свою чергу, негативно позначається на його професійній діяльності.

Тому в організації процедур щодо нейтралізації негативного психологічного впливу під час професійного спілкування перед працівником міліції постає ряд специфічних завдань. Таких як:

– потреба своєчасного діагностування факту негативного психологічного впливу та його спрямованості;

– прогнозування мети й наслідків впливу (зміна поведінки, поглядів, оцінок та ін.);

– формування адекватної відповідної реакції, власної поведінки в ситуації негативного психологічного впливу.

Отже, на даний час актуальним є не тільки визначити поняття негативного психологічного впливу під час професійного спілкування працівників міліції, а й розробити систему заходів щодо своєчасного його діагностування та блокування, оскільки від цього залежать негативні наслідки для працівників міліції та результатів їх діяльності.

Михайленко В.В.

курсант 42 групи ФПФПМГБ

ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

науковий співробітник

наукової лабораторії

з проблем кадрового забезпечення

діяльності ОВС ННПФПМГБВВ НАВС

кандидат психологічних наук

Ваврик Тарас Юрійович

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ ЖИТТЄВОЇ МОТИВАЦІЇ КУРСАНТІВ ВНЗ МВС

Поняття позитивної життєвої мотивації є особливо актуальним на сучасному етапі реформування ОВС. Це пояснюється тим, що правоохоронці несуть особливу відповідальність перед суспільством і повинні виступати в якості авторитетної соціальної одиниці. Психологічний стан особистості безумовно визначає характер її життєдіяльності. Дисгармонійна, проблемна